

60 år med kvinnan som präst - Från häftig debatt till anpassning

Är det inte högst opassande och på gränsen till oförsämndhet att skriva om kvinnors rätt att bli präster. Det är ju 60 år sedan beslutet togs i kyrkomötet och nu har det väl helt slagit igenom och blivit självklart med kvinnor som präster i svenska kyrkan? En stor majoritet skulle hålla med om detta, många utan att närmare ha reflekterat över att saken kan ses på mer än ett sätt. För många och även för de kvinnliga prästerna själva har prästvigning blivit en självklar och jämlik rättighet, ett tillrättakommande med ett gammalt manligt privilegium. Några bibliska skäl emot finns inte heller, tvärtom skäl för, menar man.

Hur kan det då komma sig att det fortfarande finns ett motstånd inom svenska kyrkan, grupper och människor som är övertygade om att det inte är Guds vilja att kvinnan skall vara präst? Att motståndet har minskat och att en anpassning i allt större omfattning har skett med åren kan förklaras med majoritetens medvetna avsikt att utesluta och begränsa de avvikandes inflytande. Det finns personer som har följt och är väl insatta i detta skeende och därför skall det bara nämnas här. Jag vill bara visa på och klargöra vissa aspekter i frågan om kvinnan som präst samt försöka översiktligt ange vilka motståndarna är och deras reaktioner i dag.

Om frågan överhuvudtaget diskuteras människor emellan återkommer ofta vissa bibelord såsom att kvinnan skall tiga i församlingen, något man är överens om inte kan gälla i vår tid. Jämlikhet mellan kvinna och man är ett bärande argument som talar starkt för och det är ju också något som ligger i tiden. Dessa argument är fullt tillräckliga för människor i allmänhet och de enda som kan gälla i frågan. Motståndet på ett djupare plan har dock inget att göra med lösryckta bibelord eller med jämlik rättvisa. Det avgörande är Jesu eget val av apostlar. Han utvalde själv de tolv och det var tolv män. Den katolska kyrkans tro att prästämbetet är förbehållet män grundar sig på detta Jesu val av apostlar. I katolska kyrkans katekes heter det *Herren Jesus utsåg män för att bilda de tolv apostlarnas kollegium, och dessa gjorde på samma sätt när de valde medarbetare som skulle följa dem i deras uppdrag. - - - Kyrkans anser sig bunden av Herrens eget val. Därför är vigning av kvinnor inte möjlig.* (1577) Mera utförligt och även inbegripande den ortodoxa delen av kristenheten motiveras ett avvisande till prästvigning av kvinnor dels med en obruten tradition från Jesu och apostlarnas tid, men också med hänvisning till att prästen representerar Kristus, han handlar *in persona Christi*. Enligt Ef. 5:21-33 är Kristus brudgummen och kyrkan bruden.

Var finns då motståndet i svenska kyrkan i dag? Hos vissa grupper och enskilda kristna. Det är svårt att annat än i stort sätta namn på dessa men hög-och gammalkyrkliga bibeltrogna kanske säger något. I norr finns de laestadianska grupperna. Flera, både grupper och enskilda, har lämnat svenska kyrkan eller blivit uteslutna. Bland motståndarna finns både män och kvinnor och kanske är de flesta till antalet kvinnor. Deras tro skiljer sig på flera andra sätt än vad gäller ämbetet från kyrkans majoritet. Det gäller t.ex. äktenskapet, bibelsynen, etiken och annat. Det finns inget yttre sammanhållande band mellan dessa grupper, ingen ledande person, utan var och en sköter sitt.

Jag är medveten om att bara ha antytt något i saken, men något av vikt och som sällan nämns och som borde delges människor i vårt land.

Lund i oktober 2018

Jonas Falck